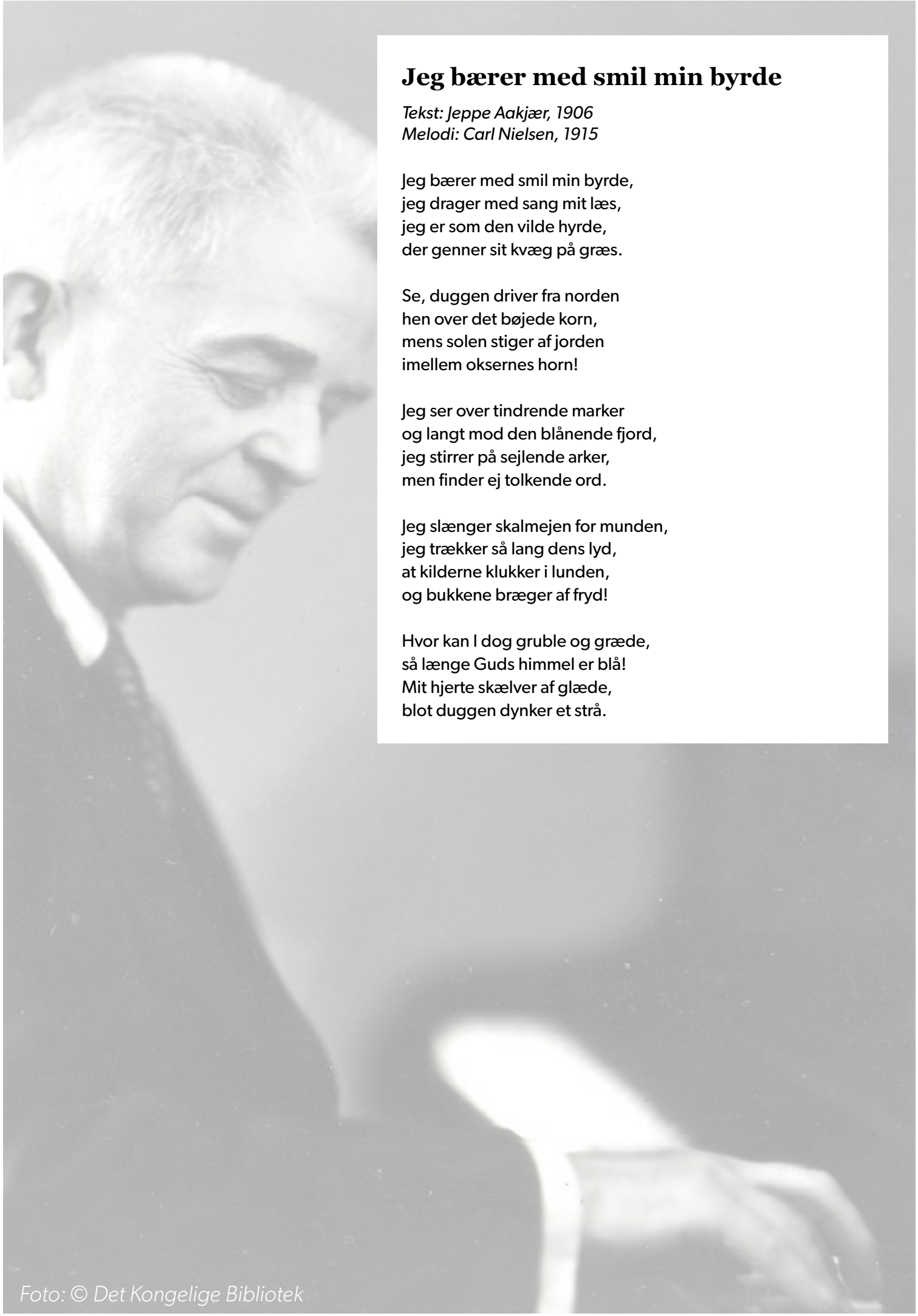

Jeg bærer med smil min byrde

Tekst: Jeppe Aakjær, 1906

Melodi: Carl Nielsen, 1915

Jeg bærer med smil min byrde,
jeg drager med sang mit læs,
jeg er som den vilde hyrde,
der genner sit kvæg på græs.

Se, duggen driver fra norden
hen over det bøjede korn,
mens solen stiger af jorden
imellem oksernes horn!

Jeg ser over tindrende marker
og langt mod den blånende fjord,
jeg stirrer på sejlene arker,
men finder ej tolkende ord.

Jeg slænger skalmejen for munden,
jeg trækker så lang dens lyd,
at kilderne klukker i lunden,
og bukkene bræger af fryd!

Hvor kan I dog gruble og græde,
så længe Guds himmel er blå!
Mit hjerte skælver af glæde,
blot duggen dynker et strå.